

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אורי גולדקורן

משה עוזי כהן, ת.ז. XXXXXXXXXX
ע"י ב"כ עו"ד רן לוין

התובע

נגד

חברת פרטנר תקשורת בע"מ,
ח.צ. 52-0044314
ע"י ב"כ עו"ד ניר הראל

הנתבעת

פסק דין

1

2 1. התובע הגיש נגד הנתבעת תביעה כספית בסדר דין מהיר, שנתמכה
3 בתצהירו, ובה תוארה הגרסה העובדתית הבאה: מאחר ובניגוד להבטחה קודמת
4 של הנתבעת, היא דרשה ממנו לשאת בתשלום עבור מכשיר טלפון נייד מסוג
5 "אייפון" במקום מכשיר שהוחזר על-ידו, הוא החליט להפסיק את התקשרותו
6 עמה. לאור זאת, הושג סיכום בין התובע לנתבעת, לפיו החל מחודש אוקטובר
7 ו"לכל תקופת ההתחייבות" יישא התובע בתשלום חודשי של 14 ₪ עבור המכשיר
8 בו עשה עד כה שימוש (להלן: הסכם ההתנתקות).
9

10 כאשר קיבל התובע מהנתבעת חשבון מיום 1.1.2015 בסך 51.15 ₪, בניגוד
11 לתנאי הסכם ההתנתקות, הוא הגיש ביום 19.1.2015 תלונה למשטרה, וביום
12 26.1.2015 שיגר בא-כוחו מכתב לנתבעת, ובו דרישה לביטול החיוב ביתר, השבת
13 הסכומים ביתר ופיצוי בסך 25,000 ₪ בגין ביצוע עוולה על-פי חוק הגנת
14 הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: חוק הגנת הפרטיות או החוק). במכתב צוין,
15 בין השאר:

16

17 "4. לפיכך, מרשי הופתע עד מאד לכשקבל את
18 חשבון חודש ינואר 2015, שכן הסכום הנקוב בו,
19 51.15 ₪, לא היה הסכום עליו סוכם עם מרשי על מנת

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 לסגור את חשבונו, כי אם סכום עבור 6 מנויים
2 הנושאים 6 מספרי נייד, שמרשי לא מכיר ומעולם לא
3 עשה שימוש בהם.
4
5 .
6 .
7 8. מרשי רואה בחומרה רבה את שליחת ידכם
8 הארוכה והשימוש הבלתי הולם שעשתה חברתכם
9 באמצעי התשלום שהופקד בידיה והתנהלות זו מהווה
10 פגיעה בפרטיות מרשי.
11 .
12 .
13 11. מרשי מסר את פרטי כרטיס האשראי שלו
14 לחברתכם, על מנת לאפשרכם לגבות חיובים המגיעים
15 לכם כדין ממרשי, בגין עסקאות אשר להן ניתנה
16 הרשאה.
17 12. כאשר עשתה חברתכם שימוש בפרטי כרטיס
18 האשראי שנמסרו לשמירתה, על מנת לחייב את מרשי
19 בגין עסקאות שמעולם לא אושרו על ידי מרשי,
20 למעשה פגעתם בפרטיותו של מרשי".
21
22 "תגובת" הנתבעת התבטאה במשלוח חשבון מיום 1.2.2015 שסכומו
23 434.57 ₪. לפיכך הגיש התובע את התביעה הנוכחית, בה עתר לסעד בסך
24 30,485 ₪ - המורכב מהשבה בסך 485.72 ₪ ופיצוי בסך 30,000 ₪ בגין עוולה
25 לפי חוק הגנת הפרטיות.
26
27 2. בכתב ההגנה, שנתמך בתצהיר של עובדת הנתבעת, נטען כי בפועל לא
28 חוייב חשבונו של התובע, והוא אף לא שילם את התשלומים כפי שנקבע בהסכם
29 ההתנתקות. עוד נטען כי התובע הוא אשר נותר חב כספים לתובעת, כי לא נגרם
30 לו נזק וכי לא בוצעה כלפיו עוולה לפי חוק הגנת הפרטיות.
31
32 3. בהחלטה מיום 10.6.2015 קבעתי כי התביעה תתברר כתביעה בסדר דין
33 רגיל.
34
35 4. בישיבת קדם משפט ביום 24.3.2016 אמר התובע:
36

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 "לשאלה מתי סיימתי לשלם לנתבעת עבור ארבעה
2 המכשירים שקיבלתי בתחילת הדרך והמכשיר אייפון -
3 בסביבות אוקטובר 2013, 2014 סיימתי לשלם את
4 המכשירים. נשאר לי 14 שח חיוב חודשי על הנט-
5 בוקס, מכשיר של האינטרנט. אני לא זוכר מתי נתנו לי
6 אותו. אני עצרתי את התשלום ברגע שלקחו לי כסף
7 בלי רשות מהחשבון. אני רציתי להחזיר אותו אבל הם
8 לא רוצים. בחשבון הבא, אחרי שהסוכן התקשר
9 בדצמבר 2014, אני רואה חיוב - פתחו לי ששה קווים.
10 ... ראיתי סכום יותר ממה שצריך להיות, כ-50 שח.
11 יכול להיות שזה כולל את 14 שח עבור נט-בוקס.
12 התקשרתי לנתבעת, ואמרתי לה באופן מיידי תבטלי
13 ותחזירי לי את הכסף, ולא ביטלו. היו עוד חיובים אך
14 בגלל ביטול הוראת הקבע לא חוייבתי" (עמ' 2
15 בפרוטוקול).
- 16
- 17 בעקבות זאת הודיע בא-כוח התובע כי לא היה ער לדברי התובע, לפיהם
18 הסכומים לא נגבו.
- 19
- 20 5. באי-כוח הצדדים ויתרו על חקירות של המצהירים שתצהיריהם צורפו
21 לכתבי הטענות והסכימו כי פסק הדין יינתן לאחר שיוגשו סיכומיהם בכתב. בא-
22 כוח התובע הדגיש בסיכומיו כי הנתבעת שלחה ידה לכיסו של התובע, ובכך
23 מעלה באמונו ופגעה בפרטיותו, ואילו בא-כוח הנתבעת גרס כי לאור הודאת
24 התובע כי ביטל את הוראת התשלום באמצעות כרטיס האשראי, חשבונו לא חוייב,
25 והוא אף נותר חייב לנתבעת כספים בהתאם להסכם ההתנתקות.
- 26
- 27 6. משלא נגבו מחשבונו של התובע הסכומים שננקבו בחשבונות מיום
28 1.1.2015 ומיום 1.2.2015, אין התובע זכאי לסעד של השבת סך 485.72 שח.
- 29
- 30 7. התובע תבע אף סעד כספי (30,000 שח) כפיצוי לפי חוק הגנת הפרטיות.
31 בא-כוחו טען בסיכומיו כי הנתבעת - אשר עשתה שימוש בפרטי כרטיס האשראי
32 שמסר לה התובע בגין עסקאות אותן הוא לא אישר - ביצעה כלפיו עוולה אזרחית
33 של פגיעה בפרטיות, כמובנה בסעיף 2(9) לחוק, בו נקבע:
34

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

1 "שימוש בדיעה על עניניו הפרטיים של אדם או
2 מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה".
3
4

5 8. האם במשלוח לתובע של שני החשבונות, מיום 1.1.2015 ומיום 1.2.2015,
6 עשתה בנתוני כרטיס האשראי של התובע שימוש בדיעה על עניניו הפרטיים של
7 התובע שלא למטרה שלשמה נמסרה לה ידיעה זו?
8

9 "עניניו הפרטיים של אדם"

10
11 9. בא-כוח התובע הפנה את בית המשפט לפסק הדין בת"א (שלום ת"א)
12 27045-11-11 ינוסוב נ' פלאפון תקשורת בע"מ (פורסם בנבו, 14.5.2014)
13 (להלן: עניין ינוסוב). באותה פרשה השתמשה חברת התקשורת בהרשאה שנתן
14 התובע לחיוב כרטיס האשראי שלו, למטרה שלא לשמה היא ניתנה - לחיוב בגין
15 מספר עסקאות רכישה שביצע בנו של התובע ללא ידיעתו. בית המשפט קבע כי
16 לאור פסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 439/88 ושם מאגרי מידע נ'
17 ונטורה, פ"ד מח(3) 808 (1994) (להלן: עניין ונטורה), שקבע כי פרטי חשבון
18 בנק של אדם הינם "עניניו הפרטיים של אדם" האמורים בסעיף 2(9) לחוק, ולאור
19 התרשלותה של חברת התקשורת, אשר איפשרה את קיום עסקאות המכר עם בנו
20 של התובע באמצעות כרטיס האשראי שלו ואף נקטה נגד התובע בהליכי גבייה,
21 לרבות עיקולים, יש לראות בהתרשלותה פגיעה בפרטיותו של התובע, על-פי סעיף
22 2(9) לחוק.
23

24 מעבר לעובדה שהכרעה בעניין ינוסוב איננה הלכה מחייבת, לא ניתן
25 להסיק ממנה לענייננו, לאור השוני בעובדות שבשני המקרים. בפרשה שבפנינו לא
26 היה מעורב צד שלישי ולא הוכח כי הנתבעת התרשלה. כמו-כן, התובע כאן, אשר
27 ביטל את ההרשאה לחיוב כרטיס האשראי, מנע מהנתבעת לעשות בו שימוש, והיא
28 לא נקטה בהליכי גבייה של שני החשבונות שהפיקה, על אף שהתובע - אף
29 לשיטתו - נותר חייב לה סכומי כסף, לפי תנאי הסכם ההתנתקות.
30

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

10. האם השוני בעובדות אכן משמעותי, או שמא די בכך שהנתבעת ניסתה לעשות שימוש בהרשאה שנתן לה התובע על מנת לגבות סכומי כסף מעבר לחובו האמיתי של התובע כדי לקבוע כי פגעה בפרטיותו ?

בעניין ונטורה דן בית המשפט העליון בהחלטת רשם מאגרי המידע, אשר סירב לבקשת ונטורה וארגמן לרשום מאגר מידע ובו מידע שקיבלו מבעלי עסקים על המחאות שלא כובדו, בנימוק של אי-חוקיות לאור סעיף 9(2) לחוק. שלושת שופטי ההרכב היו בדעה כי מידע זה נכלל בהגדרת "עניינו הפרטיים של האדם" שבסעיף 9(2) האמור, ולפיכך יש לקבל את הערעור, אולם הם לא היו תמימי דעים באשר להיקף השתרעותה של הגדרה זו. השופט בך סבר כי מספר חשבון בנק של אדם נמנה על עניינו הפרטיים, השופט קדמי שם את הדגש על הפגיעה שהשימוש במידע עלול להסב למי ששמותיהם יכללו במידע, ואילו השופטת שטרסברג-כהן סברה כי אין המקרה הספציפי מצריך הגדרה כוללנית של עניינים שיש לראות בהם "עניינו הפרטיים של אדם". היא הסבירה כי התשובה לשאלה מהו עניינו הפרטי של אדם אינה חד-משמעית, וכמו ביטויים רבים שאנו נתקלים בהם בספר החוקים ובחיי היום-יום, פרשנותם תלויה בהקשר ובמטרה שלשמה נדרשת פרשנות זו. היא הדגישה כי בבואנו להגדיר "ענינו הפרטיים של אדם" הגדרה שתפוך את כל הפוגע בהם למפר חוק, עלינו להיות זהירים ודוקנניים. עוד הוסיפה:

"לפיכך, סבורתני כי נשרת את תכלית החוק אם נמקד את ניתוחנו בעובדות המסוימות של המקרה העומד לדיון ובפרשנות הראויה באותו הקשר. יש שכל פרט ופרט בפני עצמו לא יהווה "ענינו הפרטי" של אדם, ואילו צירוף של מספר פרטים עם האינפורמציה המתקבלת מהם יהווה עניין כזה. כך הוא לדעתי בענייננו. צירוף הפרטים האישיים של מי ששילם בהמחאות או בשטרות ואלה לא כובדו, עם האינפורמציה שלפיה המשלמים לא כיבדו את התחייבותם, מהווה מסירת מידע בעל קונוטציה ברורה של אי-אמינותו הכלכלית של מחבר ההמחאה או נותן ההתחייבות, ובתור שכזו אין היא מותרת. על פירסום מסוג זה נאמר ב- arpus ,ma 2ta .ruj

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

1 d017- 117, שצוטט על-ידי חברי (סעיף 19 לפסק-
2 דינו), כי זוהי חשיפה לציבור של עובדות פרטיות
3 אשר חשיפתן לפניו מביכה את התובע. לפיכך היא
4 פוגעת בפרטיות ואיננה מותרת" (שם, בעמ' 835).
5

6 על הגישות השונות שהובעו בעניין ונטורה עמד בית המשפט העליון
7 כעבור כעשרים שנה בע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' עו"ד פלוני,
8 פסקה 9 (פורסם בנבו, 27.2.2008) (להלן: עניין ידיעות אחרונות) ובע"מ
9 9341/05 התנועה לחופש המידע נ' רשות החברות הממשלתיות, פסקאות 22-23
10 (פורסם בנבו, 19.5.2009) (להלן: עניין התנועה לחופש המידע), ואף בית
11 המשפט המחוזי
12 בעת"מ (מחוזי חי') 10710-06-09 זידאן נ' עיריית תמרה (פורסם בנבו,
13 13.8.2009) ובעת"מ (מחוזי ת"א) 24867-02-11 איי.די.איי. חברה לביטוח
14 בע"מ נ' משרד המשפטים - הרשות למשפט טכנולוגיה ומידע, פסקה 7 (פורסם
15 בנבו, 1.8.2012). בעניין התנועה לחופש המידע הועדפה גישת השופטת
16 שטרסברג-כהן, תוך הדגשה כי יש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו והקשרו, תוך
17 מתן הדעת לכך שהיקף פרישתו של המונח "פרטיות" משתנה בהתאם למוסכמות
18 ולנורמות החברתיות של התקופה.
19

20 11. ואכן, הגדרת "עניניו הפרטיים של אדם" מעוררת קושי פרשני, בין השאר
21 משום שאף הגדרת היקף התפרשותה של הזכות לפרטיות אינה ברורה תמיד. בית
22 המשפט העליון ציין כי "הזכות לפרטיות היא זכות מורכבת, שאת גבולותיה לא
23 קל לקבוע" (בג"ץ 1435/03 פלונית נ' בית הדין למשמעת של עובדי המדינה
24 בחיפה, פ"ד נח(1) 529, 539 (2003)), ובהתייחס להגדרת המונח "פרטיות" נאמר
25 כי "הגדרה זו הינה קשה ביותר, ואולי אף בלתי אפשרית" (ד"נ 9/83 בית הדין
26 הצבאי לערעורים נ' ועקנין, פ"ד מב(3) 837, 858 (1988)). בעניין ידיעות
27 אחרונות נכתב (ההדגשה הוספה - א"ג):

28
29 "בדין וחשבון הועדה להגנה בפני פגיעה בצינעת
30 הפרט משנת 1976, אשר המלצותיה הובילו לחקיקת
31 חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981 (להלן: חוק
32 הגנת הפרטיות) נאמר כי "זהו אחד המונחים

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

1 המשפטיים שאינו ניתן להגדרה מדויקת, אם כי
2 תחומיו ברורים למדי. תחומיו של המונח מתפרשים
3 לגבי אותם ענינים של הפרט, אשר על פי מוסכמות
4 חברתיות זכאי הפרט לשמרו לעצמו מבלי שזולתו
5 יתן להם פומבי ללא הסכמתו" (דין וחשבון הועדה
6 להגנה בפני פגיעה בצינעת הפרט, כפי שמופיע בספר
7 יצחק כהן 87, 88 (מ' אלון ואח' עורכים, 1989); ראו
8 גם דברי הסבר להצעת חוק הגנת הפרטיות, התש"ם -
9 ולסעיף 2 להצעת החוק, ה"ח 206, 207). חוק הגנת
10 הפרטיות אינו מגדיר את היקף התפרשותה של הזכות,
11 אלא מונה שורת מקרים העולים כדי פגיעה בפרטיות.
12 כפי שנפסק: "הפרטיות הוגדרה בחוק (סעיף 2) באופן
13 שאינו 'מכסה' את כל מקרי הפרטיות המקובלים. בכל
14 הנוגע לפגיעה בפרטיות שמעבר להגדרת החוק,
15 ממשיך לחול המשפט המקובל הישראלי" (בג"צ
16 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי בנתניה
17 [פורסם בנבו], 14.5.06) פסקה 8 - להלן: עניין
18 פלונית" (פסקה 9).

19
20
21 (על הדרך השונה בה פועלת הזכות לפרטיות על פי הקשרם של הדברים
22 ראו: מיכאל בירנהק מרחב פרטי - הזכות לפרטיות בין משפט לטכנולוגיה
23 (תשע"א); מיכאל בירנהק "הבסיס העיוני של הזכות לפרטיות" משפט וממשל יא,
24 9, 11-13, (תשס"ח)).

25
26 12. סבורני כי בהקשר העובדתי של המקרה הנוכחי, אין לראות בשימוש
27 שביקשה הנתבעת לעשות בהרשאה לחיוב כרטיס האשראי של התובע כ"שימוש
28 בידיעה על עניניו הפרטיים". ארבעה טעמים לדבר: הידיעה על נתוני כרטיס
29 האשראי של התובע נמסרה לנתבעת על-ידי התובע עצמו; השימוש שביקשה
30 הנתבעת לעשות בידיעה נותר בד' אמות של יחסי התובע והנתבעת; השימוש
31 בידיעה אינו פוגע ברציונל של הגנת הפרטיות, שהינו זכותו של האדם "להיעזב
32 לנפשו" (עניין התנועה לחופש המידע, פסקה 19); אין בשימוש אלמנט של
33 הבכת התובע.

34
35 משאין מדובר ב"עניניו הפרטיים של האדם", אין אנו מצויים בד' אמותיו
36 של חוק הגנת הפרטיות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

1
2 "שלא למטרה שלשמה נמסרה"
3
4 13. אף אם היינו מגיעים למסקנה כי מדובר ב"עניניו הפרטיים של אדם", היה
5 צורך לבחון אם מתקיים התנאי המצטבר הנוסף שבסעיף 9(2) לחוק, והוא כי
6 השימוש נעשה שלא למטרה שלשמה נמסרה אותה ידיעה. כדי לבחון אם הנתבעת
7 ביקשה לעשות שימוש בהרשאה לחיוב כרטיס האשראי של התובע שלא למטרה
8 שלשמה היא ניתנה, נבחן מספר דוגמאות. נניח לגבי כולן כי מדובר ב"עניניו
9 הפרטיים של אדם" ונציב את השאלה - האם השימוש שנעשה בהם היה למטרה
10 שלשמה נמסרו.
11
12 דוגמא ראשונה: פלוני שומע פלונית, חברתו, מידע אישי הקשור בעברה, ולאחר
13 מכן מפייץ מידע זה ברשת חברתית באינטרנט ללא ידיעתה.
14 דוגמא שנייה: "חבר" של פלוני ברשת החברתית "פייסבוק" שולח את פרטיו של
15 פלוני, כפי שהם מופיעים על גבי ה"קיר" שלו ב"פייסבוק", לאתר של מכירות
16 פומביות.
17 דוגמא שלישית: חברת כלי רכב להשכרה, שקיבלה משוכר הרכב את פרטי כרטיס
18 האשראי שלו לשם חיובו בכל החיובים שהוא חב בהם על-פי חוזה ההשכרה,
19 מחייבת את כרטיסו אף בשוויו של מיכל דלק מלא, בניגוד לתנאי חוזה ההשכרה.
20 דוגמא רביעית: ספק מוצרי חשמל, ממנו רכש הלקוח מקרר בסכום של 5,470 ₪
21 ומסר לו את פרטי כרטיס האשראי שלו, גובה מהלקוח, באמצעות כרטיס האשראי,
22 סכום של 5,740 ₪.
23
24 בעוד שבשתי הדוגמאות הראשונות קל להסיק כי נעשה שימוש החורג
25 מהמטרה שלשמה נמסר המידע, הרי בשתי הדוגמאות האחרונות המסקנה אינה
26 חד-משמעית, והיא תלויה ברוחב ההגדרה של "המטרה" שלשמה נמסר המידע.
27 האם היא תוגדר בדוגמא השלישית כ"חיובים כדין על-פי חוזה השכירות" או
28 כ"חיובים על-פי חוזה השכירות"? האם חיוב שגוי, כדוגמא הרביעית, שסיבתו

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

1 הינה טעות כתוצאה מהחלפת ספרות, ייחשב "שלא למטרה שלשמה נמסרה",
2 באופן שיהווה פגיעה בפרטיות?
3

4 בעוד שבשתי הדוגמאות הראשונות נעשה שימוש למטרה שונה בתכלית
5 מזו שלשמה נמסרה הידיעה, הרי בשתי הדוגמאות האחרונות נעשה שימוש שאינו
6 חורג באופן מהותי מתכלית המטרה שלשמה נמסרה הידיעה. כאשר ההבדל בין
7 המטרה שלשמה נמסרה הידיעה לבין המטרה בה נעשה שימוש הינו מצומצם ואינו
8 יוצר שוני מהותי המצמיח שתי מטרות שונות בתכלית זו מזו, אזי - לצרכי סעיף
9 (21) - אין לומר כי המטרה בה נעשה שימוש איננה המטרה שלשמה נמסרה
10 הידיעה. יש, איפוא, ליתן פירוש מרחיב למונח "מטרה" בסעיף זה, שאם לא כן -
11 עלולים להילכד ברשתו של סעיף זה מצבים שבינם לבין פגיעה בפרטיות אין ולא
12 כלום.
13

14 14. כאשר ניישם את הפירוש המרחיב למונח "מטרה" לעובדות המקרה
15 שבפנינו, נסיק כי המטרה של הפקת שני החשבונות על-ידי הנתבעת וניסיונה
16 לפעול בהתאם להרשאה לגביית החוב באמצעות כרטיס האשראי של התובע
17 תאמה את המטרה שלשמה ניתנה הרשאה זו - והיא גביית חובות התובע לנתבעת
18 על-פי הסכם ההתנתקות. לפיכך, משאין מדובר בשימוש "שלא למטרה שלשמה
19 נמסרה" - לא מתקיימת פגיעה בפרטיות, כמובנה בסעיף 2(9) לחוק.
20

הגנות

21
22
23 15. הנתבעת לא טענה להתקיימותן של הגנות שבחוק הגנת הפרטיות, ככל
24 הנראה לאור טענתה הבסיסית לאי קיומה של פגיעה בפרטיות. אולם אף אם נניח
25 כי מתקיימת פגיעה כזו, נראה כי חלה עליה ההגנה שבסעיף 6 לחוק, על-פיו
26 פגיעה של מה בכך אינה מקנה זכות לסעד. כוונת הסעיף היא להסיר מעל הדרך
27 תביעות טורדניות, שאדם סביר לא היה מטריח עצמו בעטיין לבית המשפט, ובהן
28 לא ניתן להצביע על פגיעה של ממש. (ראו: ע"א (מחוזי ת"א) 1055/09 שרצ'ר בר
29 נ' סמיררה, פסקה 18 (פורסם בנבו, 5.7.2010); אלי הלם דיני הגנת הפרטיות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

1 " (2003), עמ' 177-180 (להלן: הלם)). נראה כי חלה אף ההגנה "המהותית"
2 שבסעיף 18(2)(ד) לחוק, לפיה הנתבעת עשתה את הפגיעה בתוך לב תוך ביצוע
3 עיסוקה כדין ובמהלך עבודתה הרגילה, ושלא דרך פרסום ברבים. (הלם, עמ'
4 216-220). (לדעה חולקת, ראו ת"א (שלום ת"א) 74296/04 בלומנצווייג נ'
5 פלאפון תקשורת בע"מ, פסקה 71 (פורסם בנבו, 26.2.2007)).

7 פיצוי בלא הוכחת נזק

8
9 16. אפילו אם טעיתי במסקנותי עד כה, ובנסיבות שנגולו בפנינו עולה כי
10 הנתבעת עשתה שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של התובע שלא למטרה
11 שלשמה נמסרה, ולא מתקיימות לגביה אף אחת מההגנות שבחוק, מתעוררת שאלת
12 הפיצוי בלא הוכחת נזק, כפי שמאפשר סעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות, וכפי
13 שנתבע בתביעה הנוכחית.

14
15 נפסק כי הוראת חוק המאפשרת פסיקת פיצוי בלא הוכחת נזק מבטאת את
16 השקפת המחוקק בדבר הפיצוי הראוי על עצם הפגיעה בזכות יסוד, במקרים בהם
17 לא הוכח נזק (גם לא נזק שאינו מוחשי), אם כי פסיקת פיצוי בלא הוכחת נזק
18 עדיין נחשבת לחריג, וקיימות מגבלות על היקפה. (ע"פ 1076/15 טווק נ' מדינת
19 ישראל (פורסם בנבו, 7.6.2016); ת"א (מחוזי י-ם) 5340/03 בן צבי נ' היס,
20 פסקה 66 (פורסם בנבו, 11.3.2008)).

21
22 פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק אינה נעשית בחלל הריק, אלא נגזרת ממידת
23 הפגיעה בפרטיות. בית המשפט העליון קבע סימנים באשר למידת הפגיעה,
24 ובכללם: המיקום הגיאוגרפי של הפגיעה בזכות, בליבתה (פרטים אינטימיים על
25 אודות חייו של אדם) או בשוליה (פרטים השייכים למרחב החיצוני של חייו); טיב
26 מערכת היחסים וחובות האמון בין הצדדים; ציבוריותה או פרטיותה של הדמות;
27 אופן הפרסום; הדרך בה הגיע המידע לידי המפרסם; התנהלות האדם בנוגע
28 לפגיעה בפרטיותו עובר לפרסום; הפגיעה, אם היא חד-פעמית או הולכת ונמשכת.
29 (ע"א 8954/11 פלוני נ' פלונית, פסקה 127 (פורסם בנבו, 24.4.2014)). יישום

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

1 סימנים אלו לנסיבות העובדתיות שבפנינו מביא למסקנה כי אין זה המקרה
2 המתאים לשימוש בשיקול הדעת שניתן לבית המשפט בסעיף 29א(ב)(1) לחוק על
3 מנת לחייב את הנתבעת בפיצוי התובע.

4
5 עוללות

6
7 17. בכתב התביעה נטען כי התביעה מושתתת על שני אדנים - מעילה באמון
8 ופגיעה בפרטיות, ובהתאם נתבע נזק כספי לפי סעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות.
9 בסיכומיו בכתב הועלתה טענה חלופית, לפיצוי מכוח דיני עשיית עושר ולא
10 במשפט, דיני החוזים ועיקרון תום הלב. מאחר ומתוכנו של כתב התביעה עולה כי
11 עילת התביעה הוגבלה רק לפגיעה בפרטיותו של התובע, והסעד שנתבע הינו רק
12 על-פי חוק הגנת הפרטיות - ניתן להסיק כי אין מדובר בתביעה המבוססת על
13 עילות תביעה נוספות לאלו שפורטו בחוק זה. בכתב התביעה עצמו לא פורטו
14 היסודות העובדתיים הנדרשים לביסוס עילות אחרות, זולת עילה לפי חוק הגנת
15 הפרטיות. לפיכך, אין מקום להידרש לטענה החלופית האמורה, שהועלתה
16 לראשונה בסיכומים.

17
18 התוצאה

19
20 18. התביעה נדחית, בין מאחר ולא הוכח כי הנתבעת עשתה שימוש בענייניו
21 הפרטיים של התובע או כי עשתה כן שלא למטרה שלשמה נמסרו לה עניינים אלו,
22 בין משום שעניינה של הפגיעה עניין של מה בכך, ובין משום שאין זה המקרה
23 המתאים לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק.

24
25 19. משנדחתה התביעה, הנני מחייב את התובע לשלם לנתבעת שכר טרחת
26 עורך דין בסך כולל של 4,500 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק החל
27 מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

28
29
30 ניתן היום, י"ז סיוון תשע"ו, 23 יוני 2016, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 30085-03-15 כהן נ' חב' פרטנר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

1

אורי גולדקורן, שופט

2

3

4

5